

Seniausias žinomas miesto planas. 1630 m. Iš Mažosios Lietuvos istorijos muziejaus fondų.

Klaipėdos pilis ir miestas. J.Narūnavičiaus-Naronskio piešinys. Apie 1670 m. Iš Mažosios Lietuvos istorijos muziejaus fondų.

... meine Vaterstadt

Die Mümmel ist gewesen...

... mano Tėvų miestas

Miumelis yra buvęs...

Simon Dach

Johann Christoff Rehefeld und Anna Cörber

Ich hätte zwar der Dange Rand
Noch gern einmal gegrüßet,
Gern dich, mein liebes Vaterland,
Zu guter letzt geküßet.

Ich hätt' auf den Fall nicht allein
Mich aufgemacht, die Schöne,
Mein liebstes Herz würd' um mich sein,
Samt einem meiner Söhne.

Wonach die meinen mich gefragt,
Was längst die Zeit verloren,
Da hätt' ich von Bescheid gesagt:
Dies Haus hat mich geboren.

Seht, diesen Weg bin oftmals ich
Das Schloß hinaufgegangen,
Woselbst mein frommer Vater mich
Mit aller Lieb empfangen.

Mich auf dem Wall umher geführt,
Dort (sprach er) schau doch, lieber,
War vormals keine See gespürt,
Der Sandberg hing darüber.

Jetzt kannst du sie und Segel sehn
In ihren Wallen fahren,
Dies ist bei meiner Zeit geschehn
Nur inner dreißig Jahren;

Und so ist aller Ding ein Ziel.
Hier (hätt' ich mehr gesprochen)
War jährlich um das Faßnacht-Spiel
Geritten und gestochen.

Johanas Kristupas Rehefeldas ir Ana Kiorber

Dangės pakrantei vėlei ranka
Su meile aš būčiau pamojės.
Prie tavęs, tėvų žeme miela,
Paskutinį kartą prigulėdęs.

Išvysti vėl, išsvajotoji,
Kelionėn leisčiausi ne vienas.
Širdelė mieliausia būtų šalia
Ir vienas iš mano sūnelių.

Ko jie būtų paklausę manęs,
Laikų tėkmėj seniai išnyko.
Jiems visiems džiugiai atsakyčiau:
Vietovė ši – mano gimtinė.

Pažvelkit: tuo keliu kiek kartų
Viršun į pilį žingsniavau,
Ten tėvo pamaldaus prie vartų
Meilingai sutiktas buvau.

Aplinkui pylimu nuvedęs
Tarė: Pažvelki, mano vaike,
Anksčiau jūros regėt nebuvo,
Užstojo kalnas smėlio.

Jūrą ir bures dabar matai –
Bangų pylimuos šmėkščioja,
Keitėsi viskas mano laikais,
Vos trisdešimt metų prabėgus;

Visų dalykų tikslas vienas.
Čia (jei daugiau papasakoti)
Kasmet per užgavėnių žaidimus
Jodinėjo ir kardais badės.

Viel Gärten sind zu jener Zeit
Hie, dünket mich, gewesen,
Mars hat dies alles für den Streit
Ihm nun zum Wall erlesen.

Wie dort auch, wo die Pfarr-Gebäud'
Und Schule damals stunden,
Jetzt, sieht ihr, wird nur Wüstenei
Und Erde da gefunden.

Die Meinen wohnten letztlich dort,
Wie hat es sich verkehret!
Das Feuer, seh' ich, hat den Ort
Bis auf den Grund verheret.

Was Kurtzweil brachte der Ort mir
Und meines gleichen Knaben!
Die mich geboren hat liegt hier,
Mein Vater dort begraben.

Dies und dergleichen würde sein
Dasselbst mein Zeit-Vertreiben,
Ach mein Verhängnis saget: nein!
Ich muß es lassen bleiben.

Was ladet ihr doch, Herr Pretor,
Mich ein zu eurer Freude?
Die Kraft' hiezu hätt' ich zuvor,
Die ich nun ewig meide.

Habt Dank, empfindet Gnüg und Ruh
An dieser schönen Liebe,
Kein Leid komm' ihren Freuden zu,
Und mach' ihr Wetter trübe.

Erfahrt um jede Jahres-Zeit,
Daß sie sich fleissig baue,
Und nebenst guter Fruchtbarkeit
Auch grosse Güter schaue.

Daug sodų anais laikais
Čia, rodos man, žaliavo,
Karingojo Marso valia
Pylimais sodai pavirto.

Ten kunigo namas kadaise
Ir mokykla šalia stovėjo,
Dykyne vien dabar matai –
Tik žemės tylūs plėšmai.

Kadais stovėjo čia tėvų namai,
Kaip laikas viską griaua!
Ugnis, – regiu aš, – sunaikino
Gimtinę mano ligi plynių.

Vaikystės džiaugsmo čia vieta
Ir man, ir mano bendraamžiams.
Ir motina čia atgulė visiem laikam.
Ši žemė priglaudė ir mano tėvą.

Rodės, būčiau ir toliau
Nerūpestingai leidęs laiką.
Bet likimas tarė: „Ne!“
Palikt turėjau viską.

Kodėl kvieti, garbingas pastoriau,
Į jūsų džiugią šventę?
Kadais užteko man jėgų,
Dabar manęs jos vengia.

Dėkoju Jums, linkiu ramybės,
Pasitenkinimo jausmu gražiu,
Te nesudrumsčia vargai jokie
Jūsų džiaugsmo, skaidrios būties.

Kiekvienu metų laiku patirkit,
Jog klesti ji ir auge,
O šalia prideramo vaisingumo
Didžių dorybių žvalgos.

Ich stelle nunmehr Lust und Welt
Fern ausser meinem Hertzen,
So bald es meinem Gott gefällt,
Daß ich ihm folg ohn Schmerzen.

Ich bin auf andre Lust bedacht,
Die Gott wird dort mir geben.
Du werthe Mümmel, gute Nacht,
Du müssest glücklich leben.

Kein Unmuth, kein Verlust, kein Leid
Geb Ursach dir zu trauern,
Empfinde Fried und gute Zeit
Stets inner deinen Mauern.

Gehabt euch wohl, ihr Berg und Tal,
Stein, Brunnen, Büsch' und Auen
Wo ich gescherzt so manches Mal,
Ich werd euch nicht mehr schauen.

Wie auch ihr Freund, Herr Rodemann,
Herr Friedrichsen imgleichen,
Lebt wohl, kein Unglück komm euch an,
Kein Leid müß euch bestreichen!

Kommt euch zu Ohren ungefahr,
Ich sei nun hingenommen,
So lasst aus euren Herzen her
Nur einen Seufzer kommen.

Was wichtiger begehrt' ich nicht,
Mein Wert ist zu geringe,
Es wäre, daß ich die Gedicht
Erst her in Preussen bringe,

Ich erst den deutschen Helicon
Nach Königsberg versetzt,
Ob dessen Dank ist oder Lohn,
Mir wird es gleich geschätzt.

Dabar geismus, pasaulio sumaištį
Toli ištrėmiau iš širdies,
Kai tik manasis Dievas pakvies
Be skausmų paskui jį žengti.

Dabar kiti užvaldę mane norai.
Tik Dievas anapus išpildyt juos galės.
Brangusis Miumeli, labos nakties,
Laimingas sau toliau gyvuoki.

Jokie vargai ar praradimai
Teneduoda progos tau liūdėti,
Taika ir nuostabūs laikai
Tavo mūrus tegu užvaldo.

Likite sveiki, kalvos ir slėniai,
Akmenys, šuliniai, miškų sąžalynai,
Kur laimingas ne kartą klajojau –
Jūsų daugiau niekada neišvysiu.

Bičiuliui Jūsų, ponui Rodemanui,
Kartu ir ponui Friedrichsenui –
Geros kloties, nelaimės ir vargai
Tegu iš jūsų kelio pasitraukia.

Jeigu jūsų ausis pasiektų
Gandas apie mano ligą,
Tai leiskit iš jūsų širdžių
Tik atodūsiumi išsiveržti.

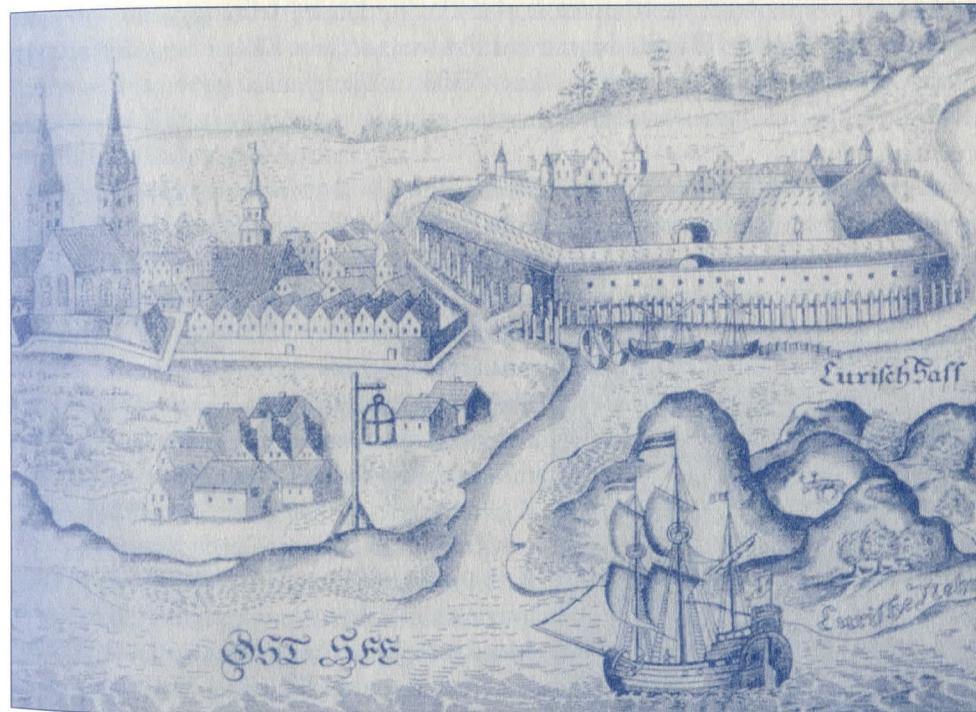
Svarbesnio nieko juk nereikia –
Nuopelnai mano per maži,
Atrodytų, jog mano eilės
Pirmosios Prūsijoje skambėjo,

Aš pirmas vokiškąjį Helikoną
Į Karaliaučių perkėliau.
Tai padėka ar atlygis –
Aš vertinu vienodai.

Gnug, wo mein Reim das Glück nur hat
Und wird nach mir gelesen,
Daß dennoch meine Vaterstadt
Die Mümmel ist gewesen.

1655

Užteks, jei laimė man nusišypsos
Ir šias eiles skaitydami žinos,
Jog mano Tėvų miestas
Miumelis yra buvęs.

Klaipėdos pilis ir miestas. XVII a. graviūra.